

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/78/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201893
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201893.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Pribelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: A.K.Industry, s.r.o., sídlom Medveďovej 10, Bratislava, zastúpený advokátkou: JUDr. Ivana Zmeková, so sídlom Zámocká 30, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/388267/2013/5060-r zo dňa 15.08.2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/249/2013-112, zo dňa 7. augusta 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/249/2013-112 zo dňa 7. augusta 2014 **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) zamietol žalobu žalobcu a nepriznal mu náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu administratívneho spisu v preskúmvanej veci mal súd nesporne za preukázané, že Daňový úrad Bratislava V. ako miestne príslušný správca dane vykonal u platiteľa DPH - žalobcu kontrolu DPH za zdaňovacie obdobie december 2008 o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 604/321/20608/2010/Kláb zo dňa 24.02.2010. Protokol bol so žalobcom prerokovaný a doručený dňa 11.03.2010.

3. Žalobca v podanom daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie december 2008 deklaroval dodanie tovaru s oslobodením od dane v zmysle § 47 zákona o DPH vo výške 39 500 000,- Sk na základe vystavenej odberateľskej faktúry č. 081201, dátum vystavenia 11.12.2008, dátum zdaniteľného plnenia 11.12.2008 pre ASLA INVESTMENT Co. za predaj rezných doštičiek podľa prílohy č. 1 tejto faktúry. Konateľka spoločnosti predložila doklady, podľa ktorých faktúra bolo čiastočne uhradená v sume 570

000,- €. Správca dane spochybnil vývoz tovaru pre spoločnosť ASLA INVESTMENT Co. v celkovej výške 39 500 000,- Sk na základe vystavenej odberateľskej faktúry č. 081201 zo dňa 11.12.2008 z dôvodu, že žalobca tento vývoz tovaru zákonným spôsobom nepreukázal. Žalobca v kontrolovanom zdaňovacom období predal tovar Seychellskej spoločnosti na území SR, tovar v decembri 2008 neodoslal, ani neprepravil na územie tretieho štátu, a preto podľa žalovaného nesplnil podmienky oslobodenia v zmysle § 47 ods. 1 zákona o DPH. Na základe týchto zistení správca dane žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie december 2008 v sume 235 805,72 €. Keďže žalobca nepreukázal ani dodanie služby - poistenie tovaru, za ktoré mal uhradiť 500 000,- Sk, t.j. sumu prevyšujúcu 39 000 000,- Sk, žalovaný vyrubil žalobcovi aj vlastnú daňovú povinnosť na DPH v sume 16 468,07 € prvostupňovým rozhodnutím č. 9104405/5/1950849/2013/Krk zo dňa 16.05.2013.

4. Podľa názoru súdu správca dane vykonal dostatočné a obsiahle dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu. Správca dane vo vyrubovacom konaní preveroval okolnosti nadobudnutia tovaru a služieb od dodávateľa J.K.-STAV, s.r.o. preverovaním jeho prepravy a odovzdania, skladovania a úhrady faktúry. Bolo preverované, ako spoločnosť naložila s tovarom, ktorý mala od J.K.-STAV, s.r.o. kúpiť, okolnosti dodania tovaru odberateľom, jeho prepravy na územie tretích štátov a úhrady faktúr. Žalobca bol informovaný o jednotlivých zisteniach, bol predvolávaný na ústne pojednávania. Správca dane prijímal stanoviská žalobcu a konfrontoval ich so zistenými skutočnosťami. Až potom, čo sám nezískal a žalobca neposkytoval žiadne ďalšie dôkazy, všetky zistenia spísal do úradného záznamu zo dňa 07.05.2013 a žalobcu s ním oboznámil.

5. Správca dane preveroval, či tovar bol skutočne dodaný príjemcovi, a či tovar skutočne opustil územie Európskeho spoločenstva aj šetrením na Colnom kriminálnom úrade. Z vyjadrenia Colného kriminálneho úradu zo dňa 23.05.2011 bolo preukázané, že 02.12.2009 podala colná deklarantka spoločnosti KUEHNE+NAGEL, s.r.o. v mene žalobcu colné vyhlásenie, ktorým navrhla na prepustenie do režimu vývoz tovar - vymeniteľné doštičky na nože a frézy s deklarovanou krajinou určenia Seychelly. Výstupným bodom z územia Spoločenstva mal byť Colný úrad Hamburg - Walterschof. Podľa pokynov mal byť tovar z Bratislavy prepravený do Brém, kde mal byť spojený s ďalšou zásielkou z Belehradu určenou tiež pre ASLA INVESTMENT Co.. Následne celá zásielka mala byť spoločne už s novými dokladmi vyvezená z Nemecka do Argentíny. V rámci ďalšej komunikácie bolo miesto určenia zo Seychell zmenené na bezcolnú zónu CENTERWAY S.A., Montevideo, Uruguaj P. R. W., ktorý bol sprostredkovateľ prepravy pre ASLA INVESTMENT Co.. P. R. W. prepravcovi predložil faktúru č. 702009-1/1, 1/2, 1/3 zo dňa 01.12.2009 a č. 662009-1/1, 1/2 zo dňa 01.12.2009 vystavenú spoločnosťou ASLA INVESTMENT Co., ktorými spoločnosť preukazovala vlastníctvo prepravovaného tovaru, ktorý sa prepravoval do Montevidea. Táto zásielka bola v colnom sklade v Brémach naložená do zberného kontajneru podľa miesta určenia a do Uruguaja bola prepravcom aj dopravená. Príjemcom bol CENTER WAY S.A., Montevideo, Uruguaj. Týmto dokumentom bola preprava KUEHNE+NAGEL, s.r.o. ukončená.

6. Na faktúrach č. 702009-1/1, 1/2, 1/3 zo dňa 1.12.2009 a č. 662009-1/1, 1/2 zo dňa 01.12.2009 vystavenými pre odberateľa CENTER WAY S.A., Montevideo, Uruguaj ako zasielateľ bola uvedená spoločnosť ASLA INVESTMENT Co., Self storage, Kopčianska 17, Bratislava. V zmysle týchto faktúr spoločnosť ASLA INVESTMENT Co., Self storage, Kopčianska 17, Bratislava vyviezla prostredníctvom prepravnej spoločnosti KUEHNE+NAGEL, s.r.o 33 830 vymeniteľných rezných doštičiek rôzneho typu a druhu v celkovej hodnote 15 000,- USD.

7. Aj splnomocnená zástupkyňa žalobcu vo vyjadrení k zápisnici o ústnom pojednávaní zo dňa 20.2.2013 potvrdila, že odberateľ predal tovar na území EÚ a vývoz z colného skladu si zabezpečil sám odberateľ, čím potvrdila zistenie správca dane. Uviedla, že miesto určenia bolo zmenené až v rámci ďalšej komunikácie medzi kupujúcim a prepravcom a nie pri odovzdaní tovaru na prepravu žalobcom, kde prepravné podmienky boli dohodnuté tak, že tovar mal byť prepravený do Nemecka (Brémy), kde mal byť uložený v colnom sklade a následne odovzdaný na lodnú prepravu. Do Brém bol tovar aj skutočne dovezený a až následne bola zmenená jeho trasa na bezcolnú zónu CENTER WAY v Montevideu, Uruguaj, kam bol tovar dodaný.

8. Zistenia správcu dane podporili aj zistenia, že na faktúre č. 081201 zo dňa 11.12.2008, na preberacom protokole, na kúpnej zmluve v medzinárodnom obchode je odberateľ identifikovaný odlišným číslom P.O.BOX-u 1313, pričom ASLA INVESTMENT Co. Seychely má registrované číslo P.O.BOX-u 1312. Aj na pečiatke spoločnosti je uvedené IBC No. 041555, pričom registračné číslo spoločnosti je 41554. Nezrovnalosti týkajúce sa vývozu deklarovaného tovaru boli zistené aj v prepravnej spoločnosti KUEHNE+NAGEL, s.r.o., keď vývozca ASLA INVESTMENT Co. žiadal z Európskeho spoločenstva vyviezť tovar, vlastníctvo ktorého deklaroval faktúrami č. 702009-1/1, 1/2, 1/3 a č. 66209-1/1, 1/2, obidve zo dňa 1.12.2009 vystavenými pre odberateľa CENTER WAY S.A., Montevideo, Uruguaj. Na faktúrach ako zasielateľ je uvedená spoločnosť ASLA INVESTMENT Co., Selfstorage, Kopčianska 17, Bratislava. V zmysle týchto faktúr spoločnosť ASLA INVESTMENT Co., Selfstorage, Kopčianska 17, Bratislava, vyviezla 33 830 kusov vymeniteľných rezných doštičiek rôzneho typu a druhu v celkovej hodnote 15 000,- USD. Podľa evidencie Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. žiadna spoločnosť s týmto názvom a sídlom nie je zapísaná. Aj svedok I. C. vypovedal v súlade so zistením správcu dane.

9. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného, že preverovaním okolností vývozu deklarovaného tovaru sa nepreukázalo, že tovar identifikovaný odberateľskou faktúrou č. 081201 zo dňa 11.12.2008 pre odberateľa ASLA INVESTMENT Co. opustil územie Európskeho spoločenstva v stave, v akom sa nachádzal v okamihu prijatia vývozného vyhlásenia. Podľa dôkazov poskytnutých žalobcom, najmä podľa čl. VI. Kúpnej zmluvy v medzinárodnom obchode, došlo k dodaniu tovaru na území SR. V dodatku č. 2 zo dňa 10.12.2008, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Kúpnej zmluvy o medzinárodnom obchode, podpísanej 03.12.2008 sa predávajúci a kupujúci dohodli, že vlastnícke práva prechádzajú na kupujúceho ASLA INVESTMENT Co., Seychelly, dňom 11.12.2008. Týmto dňom má kupujúci právo nakladať s tovarom ako vlastník. Preberací protokol zo dňa 04.03.2009 dokazuje, že tovar bol fyzicky odovzdaný, resp. prebratý v tuzemsku splnomocnencom odberateľa, Slavojom Vlčekom a skladovaný ako cudzí tovar.

10. Predložené sprievodné dokumenty pri vývoze č. 09SK 524 EX91537400 zo dňa 04.12.2009 a sprievodný dokument pri vývoze č. 09SK 524 EX 91537400 zo dňa 02.12.2009, vyjadrenia konateľky spoločnosti zo dňa 24.05.2011 preukazujú splnenie obchodných podmienok premiestnenia tovaru odberateľa podľa jeho dispozícií tak, ako je uvedené v kúpnej zmluve v medzinárodnom obchode zo dňa 03.12.2008, v ktorej článku VI. je uvedené: „tovar si prevezme kupujúci na území SR ... predmetný tovar môže byť uskladnený u predávajúceho do doby prevozu na miesto určenia kupujúcim.“ Podľa čl. VII.: „dopravu si hradí a zabezpečuje predávajúci na vlastné náklady. Miesto doručenia dodávky oznámi kupujúci predávajúcemu najneskôr 14 dní pred dodaním tovaru.“

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že tovar opustil územie EÚ na základe faktúr zo dňa 01.12.2009 č. 702009-1/1 a 66209-1/1 a nie na základe faktúry č. 081201 zo dňa 11.12.2008, ktorú prezentuje žalobca. Ku kontrole boli predložené doklady, ktoré nepreukazujú vývoz tovaru, ale dodanie tovaru v tuzemsku, tak ako to správne zistil správca dane. Žalobca deklarovaný vývoz tovaru v zdaňovacom období december 2008 vierohodným spôsobom nepreukázal. Tovar mal opustiť územie Európskeho spoločenstva (z Nemecka) na základe dokladov, vystavených neexistujúcou spoločnosťou. Vývoz tovaru neexistujúcim daňovým subjektom nie je možné považovať za vývoz tovaru podľa § 47 ods. 1, 2 zákona o DPH.

12. Umiestnenie slovenského tovaru do slobodného colného pásma alebo slobodného colného skladu nie je prepravením tovaru do zahraničia a teda nemožno ho považovať za vývoz tovaru v zmysle zákona o DPH (podľa vyhlášky 167/1997 Z.z. o forme, obsahu a náležitostiach colného vyhlásenia a o spôsobe vedenia colnej štatistiky). Účtovný doklad je možné ako dôkaz akceptovať len za podmienky, že reálne odzrkadľuje skutočnosť, ktorá je na ňom uvedená. Colný kriminálny úrad vo svojej odpovedi potvrdil doručenie zásielky podľa faktúr č. 702009-1/1, 1/2, 1/3 zo dňa 01.12.2009 a č. 66209-1/1, 1/2 zo dňa 01.12.2009 do Montevidea, Uruguaj, no nie zásielky podľa faktúry č. 08012012 zo dňa 11.12.2008 vystavenej žalobcom. Tovar identifikovaný odberateľskou faktúrou č. 081201 zo dňa 11.12.2008 pre

odberateľa ASLA INVESTMENT Co. opustil územie Európskeho spoločenstva v stave, v akom sa nachádzal v okamihu prijatia vývozného vyhlásenia.

13. Zodpovednosť za deklarovaný vývoz tovaru má len daňový subjekt, ktorý tento vývoz uviedol v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie december 2008, preto žalobca, ktorý deklaruje vývoz tovaru musí preukázať splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 47 zákona o DPH.

14. Podľa názoru súdu s ohľadom na vyššie uvedené v zdaňovacom období december 2008 žalobca neodoslal ani neprepravil tovar na územie tretieho štátu, a preto nesplnil podmienky oslobodenia v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 a 2 zákona o DPH.

15. Žalobca v zdaňovacom období december 2008 z došlej faktúry č. 2122008 zo dňa 02.12.2008, dátum zdaniteľného plnenia 02.12.2008, vystavenej J.K.-STAV, s.r.o. za dodávku tovaru špecifikovaného v prílohe k faktúre vystavenej na základe kúpnej zmluvy a podľa dodacieho listu v celkovej sume 47 005 000,- Sk, základ dane 39 500 000,- Sk odpočítal daň vo výške 7 409 201,62 Sk. Predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 01.04.2008 je dodanie vymeniteľných rezných doštičiek (VRD) pre trieskové obrábanie kovosústružnícke a frézovacie VDR do fréz a sústruhov špecifikované v dodatku č. 1 predmetnej zmluvy. Žalobca podľa dodatku č. 1/1 zo dňa 03.04.2008 sa predávajúci zaviazal poistiť tovar a kupujúci za službu poistenia uhradí celkovú sumu vo výške 500 000,- Sk.

16. Podľa názoru súdu správca dane správne konštatoval, že suma 500 000,- Sk, ktorá prevyšuje hodnotu tovaru podľa dodacieho listu k faktúre č. 2122008 zo dňa 02.12.2008 nie je podložená zdaniteľným plnením, ktoré J.K.-STAV, s.r.o. dodal. Žalobca tým, že si odpočítal daň v 19% sadzbe zo základu dane 500 000,- Sk v sume 95 000,- Sk, porušil ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, pretože zdaniteľné plnenie v sume 500 000,- Sk nebolo preukázateľne dodané.

17. Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanoveniami § 1a písm. c/, § 2 ods. 1, § 2 ods. 3 a 6, § 15 ods. 6 písm. c/, d/, e/, § 29 ods. 4, 8 zákona č. 511/1992 Zb., § 8 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 1 písm. a/, § 19 ods. 1, § 49 ods. 1, § 69 ods. 1 zákona o DPH.

18. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd

II.

19. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie správneho orgánu zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Správca dane nepreveril všetky okolnosti prepravy a dôkazy tak, ako to uvádzal žalovaný a ako to uvádza súd. Správca dane nevykonan požadované doplnenie dokazovania za účelom bližšieho objasnenia okolností prepravy. Uvádzané nedostatky boli správcovi dane vytýkané, žalovaný im nevenoval pozornosť a ani súd. Žalobca predložil dôkazy - preberací protokol z 01.12.2009, komisionársku zmluvu z 30.11.2009, sprievodný list pri vývoze z 02.12.2009, ktorými preukázal, že tovar tak ako bol odovzdaný preprávcovi - spoločnosti Kuhne + Nagel s.r.o. na prepravu o hmotnosti 266 kg a v hodnote 1 311 159,70 € bol dopravený do miesta určenia, ktoré skutočnosti vyplynuli aj zo správcom dane vykonaných dôkazov. V odpovedi Colného kriminálneho úradu sa uvádza, že zásielka ktorá bola prepravená z Bratislavy do Brém mala byť spojená s inou zásielkou a tieto spolu boli dopravené do miesta určenia. Pokiaľ mala byť spájaná len časť zásielky nie je objasnené, čo sa stalo so zvyšným množstvom tovaru a teda v tomto smere považuje žalobca dokazovanie za nedostatočné. Rovnako prepravca potvrdil, že zásielka, ktorú prevzal od žalobcu bola prepravená dňa 29.01.2010 do miesta určenia - Montevideo. Pokiaľ však správca dane mal pochybnosti ohľadom prepravy zásielky ako celku a jej dodania do miesta určenia, bolo nevyhnutné doplniť dokazovanie. Prepravca totiž potvrdil prevzatie tovaru na preberacom protokole a tento tovar mal dodať do miesta určenia. Pokiaľ tak neurobil, je za takýto postup zodpovedný. Ďalej

žalobca uvádza, že nevie, na základe čoho dospel krajský súd k tvrdeniam, že splnomocnená zástupkyňa žalobcu vo vyjadrení k zápisnici o ústnom pojednávaní z 20.02.2013 potvrdila, že odberateľ predal tovar na území EÚ a vývoz z colného skladu si zabezpečil sám odberateľ, čím potvrdila zistenia správcu dane. Žiadne vyjadrenie o predaji tovaru na území EÚ zo strany žalobcu ani jeho zástupcu v konaní nebolo uvedené a takéto vyjadrenie sa nenachádza ani vo vyjadrení z 20.02.2013. V zmysle colného rozhodnutia bola všetok tovar v zmysle faktúry č. 081201 prepustený do režimu vývozu a prepravca potvrdil, že celá zásielka opustila územie EÚ a do miesta určenia bola dodaná dňa 29.01.2010. Z predmetných dokladov je zrejmé, že dodanie tovaru bolo spojené s jeho odoslaním a následnou prepravou, čo vylučuje aplikáciu § 13 ods. 1 písm. c/ zákona o DPH. Tiež nie je možné aplikovať § 8 ods. 1 zákona o DPH, ale deň dodania tovaru upravuje § 19 ods. 9 zákona o DPH. Žalovaný opätovne zdôraznil skutočnosti uvedené aj v žalobe. Vývozcom nebola spoločnosť ASLA INVESTMENT Co., ale žalobca, ktorý ako odosielateľ bol na príslušných dokumentoch uvedený. Vzhľadom na to, že predmetný tovar nebol v mesiaci december 2008 dodaný odberateľovi, nemôže žalobcovi ani vzniknúť daňová povinnosť. Žalobca pripustil nesprávny postup v tom, že predmetnú obchodnú transakciu zahrnul do daňového priznania za zdaňovacie obdobie december 2008 ako vývoz tovaru. Správne malo byť dodanie tovaru zaúčtované v zdaňovacom období december 2009, kedy došlo k jeho odoslaniu. Tento nesprávny postup nemal žiaden vplyv na výsledok kontrolovaného zdaňovacieho obdobia december 2008, ktorým bol nadmerný odpočet vo výške 7 103 883,- Sk uplatnený z nákupu tovaru od spoločnosti J. K.-STAV, s.r.o..

III.

20. Žalovaný sa vyjadril k odvolaniu žalobcu a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že žalobca ako dôkaz o tom, že tovar podľa faktúry č. 081201 z 11.12.2008 opustil územie ES, poskytol Komisionársku zmluvu z 30.11.2009 uzavretú so spoločnosťou Kuehne+Nagel, s.r.o. a sprievodný doklad pri vývoze č. 09SK524EX91537400 z 02.12.2009. Na preverenie skutočností, že tovar skutočne bol dodaný príjemcovi a opustil územie ES požiadal správca dane Colný kriminálny úrad. Pri miestnom zisťovaní získal správca dane informácie o tom, ako bola zásielka prepravovaná a o vyjadrenie požiadali aj splnomocneného zástupcu odberateľa ASLA INVESTMENT, Co. - I. C.. Ten nevedel uviesť, kto vystavil predložené faktúry č. 702009 a č. 662009 zo dňa 01.12.2009 a nekonkretizoval, prečo je na faktúre uvedený odlišný tovar od tovaru, ktorý spoločnosť, ktorú zastupuje kúpila od žalobcu. Vývoz tovaru ako ho deklaruje žalobca nie je preukázaný. Tovar z územia Európskeho spoločenstva zaslala neexistujúca spoločnosť, vyvezený tovar do bezcolného pásma v Uruguaji nebol zhodný (iný typ a tvrdosť) s deklarovaným tovarom podľa odberateľskej faktúry č. 081201 zo dňa 11.12.2008 a deklarovaná hodnota zásielky bola 7 500,- USD a nie 1 311 159,70 €.

IV.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22. Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1388267/2013/5060-r zo dňa 15.08.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 9104405/5/1950849/2013/Krk zo dňa 16.05.2013. Prvostupňovým rozhodnutím nebol žalobcovi priznaný nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie december 2008 v sume 235 805,72 € a bola mu vyrubená vlastná daňová povinnosť na DPH v sume 16 468,07 €.

23. Podľa § 1a písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb.; na účely tohto zákona sa rozumie správou daní je

evidencia a registrácia daňových subjektov a ich vyhľadávanie, overovanie podkladov potrebných na správne a úplné zistenie dane, daňové konanie, daňová kontrola, evidovanie daní a preddavkov vrátane vysporiadania daňových preplatkov a daňových nedoplatkov, daňové exekučné konanie a ďalšie činnosti správcu dane a iných orgánov podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

25. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

26. Podľa § 2 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

27. Podľa § 15 ods. 6 písm. c/, d/, a e/ zákona č. 511/1992 Zb. kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti: c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou, d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske operácie a účtovné prípady v písomnej forme alebo v technickej forme vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia, e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia najneskôr v lehote podľa odseku 10 druhej vety.

28. Dokazovanie vedie správca dane, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (§ 29 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.).

29. Podľa § 29 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

30. Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

31. Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH dodaním tovaru je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastníkom, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnutelné a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehmotné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska 5a) v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí,

32. Podľa § 13 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH miestom dodania tovaru, ak je dodanie tovaru spojené s odoslaním alebo prepravou tovaru, je miesto, kde sa tovar nachádza v čase, keď sa odoslanie alebo preprava tovaru osobe, ktorej má byť tovar dodaný, začína uskutočňovať, s výnimkou podľa písmena b/, odseku 2 a § 14.

33. Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

34. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

35. Podľa § 69 ods. 1 zákona o DPH, platiteľ, ktorý dodáva tovar alebo službu v tuzemsku, je povinný platiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov vo vyššie citovanom ustanovení § 2 zakotvuje základné zásady daňového konania. Jednou z týchto zásad je zásada zákonnosti.

37. Podľa citovaného ustanovenia pri správe daní postupuje správca dane v konaní o daniach v súlade so všeobecne platnými právnymi predpismi, chráni záujmy štátu a obcí a dbá pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených na daňovom konaní. Zásada zákonnosti daňového konania vyplýva aj z ústavného princípu zákonnosti ukladania daní, ktorý je vyjadrený v čl. 59 ods. 2 Ústavy SR.

38. Keďže daňové konanie, pre ktoré je zákonom ustanovené, že účastník konania sa proti určeniu dane správcom dane môže odvolať, končí až vydaním rozhodnutia odvolacieho daňového orgánu, je zásadou zákonnosti viazaný v konaní o odvolaní aj odvolací daňový orgán. Z dikcie ustanovenia upravujúceho zásadu zákonnosti teda vyplýva, že daňové orgány v daňovom konaní nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov, to znamená, že zásada zákonnosti daňového konania predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov.

39. Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň (odsek 2). Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon o správe daní a poplatkov preto zakotvuje oprávnenie daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotno-právnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

40. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 29 je správca dane povinný, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie. Daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní či hlásení, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť, či úplnosť povinných evidencií alebo záznamom vedeným daňovým subjektom.

41. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

42. Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude

nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

43. Správca dane podľa názoru najvyššieho súdu vykonal rozsiahle dokazovanie, ktorého výsledkom bol záver, že k deklarovanému vývozu zo strany žalobcu nedošlo. V súvislosti s vyrubovacím konaním bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní č. 902405/5/192320/2012/Krk zo dňa 02.05.2012, v ktorej sa konateľka žalobcu k zdaniteľným obchodom v zdaňovacom období december 2008 nevyjadrila s tým, že odpovie písomne. Písomné stanovisko zaslala splnomocnená zástupkyňa žalobcu Ing. Mgr. Šadláková zo dňa 15.06.2012, ale z týchto odpovedí vyplýva, že sa žalobca nevedel jednoznačne vyjadriť a vyvrátiť pochybnosti správcu dane. Colný kriminálny úrad v odpovedi z 23.05.2011 uviedol, že 02.12.2009 podala colná deklarantka spoločnosti Kuehne+Nagel s.r.o. v mene žalobcu colné vyhlásenie, ktorým navrhla na prepustenie do režimu vývoz tovar - vymeniteľné doštičky na nože a frézy s deklarovanou krajinou určenia Seychely. Výstupným bodom mal byť Colný úrad Hamburg - Waltershof. V rámci súčinnosti s deklarantom boli poskytnuté informácie o priebehu celej transakcie. Podľa pokynov mal byť tovar z Bratislavy prepravený do Nemecka (Brémy), kde mal byť spojený s ďalšou zásielkou odoslanou z Belehradu určenou tiež pre ASLA INVESTMENT Co. Následne celá zásielka mala byť vyvezená z Nemecka do Argentíny. V rámci ďalšej komunikácie bolo miesto určenia zmenené na bezcolnú zónu CENTERWAY v Montevideu, Uruguaj. Konateľka žalobcu pri ústnom pojednávaní dňa 18.07.2011 predložila opravu písomnej odpovede a z tejto odpovede vyplýva, že tovar bol predaný v roku 2008, o čom bola predložená faktúra č. 081201 zo dňa 11.12.2008. Týmto dňom nadobudla právo nakladať s tovarom ako vlastník spoločnosť ASLA INVESTMENT Co. V zmysle faktúr č. 702009-1/1, 1/2, 1/3 zo dňa 01.12.2009 a č. 66209-1/1, 1/2 zo dňa 01.12.2009 vystavenými pre odberateľa CENTERWAY, S.A., vyviezla ASLA INVESTMENT Co prostredníctvom Kuehne+Nagel s.r.o. 33 830 kusov vymeniteľných rezných doštičiek rôzneho typu a druhu v celkovej hodnote 15 000,- USD. Lodnú prepravu z Brém a vývoz z colného skladu si zabezpečoval odberateľ. Žalobca vývoz neuskutočnil.

44. Najvyšší súd sa stotožnil so závermi správcu dane a krajského súdu, že tovar opustil územie EÚ na základe faktúr vystavených dňa 01.12.2009 a nie na základe faktúry č. 081201 zo dňa 11.12.2008. Argumenty žalobcu v odvolaní, že nemôže niesť zodpovednosť za konanie tretích subjektov nemohol najvyšší súd akceptovať, pretože žalobca nepreukázal a neuniesol v zmysle § 47 zákona o DPH dôkazné bremeno ohľadom vývozu tovaru. Zodpovednosť za deklarovaný vývoz má daňový subjekt, ktorý tento vývoz uviedol v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie december 2008.

45. Ohľadom ďalšej faktúry za poistné, žalobca si v zdaňovacom období december 2008 odpočítal daň vo výške 7 409 201,62 Sk z došlej faktúry č. 2132008 zo dňa 02.12.2008, vystavenej spoločnosťou J.K-STAV s.r.o. za dodávku tovaru v celkovej sume 47 005 000,- Sk, základ dane 39 500 000,- Sk. Správca dane vykonal dokazovanie a z výsluchu bývalého konateľa p. N. D. zistil, že tento svedok sa nevedel vyjadriť v akej poisťovni bolo poistenie uzatvorené, nepamätal sa kto vystavil faktúru a či bolo zaplatené. Nový konateľ p. N. R. sa nevedel vyjadriť k týmto skutočnostiam. Z tohto dôvodu, žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, či sa poistenie tovaru reálne uskutočnilo.

46. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá a § 149 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c veta prvá O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.